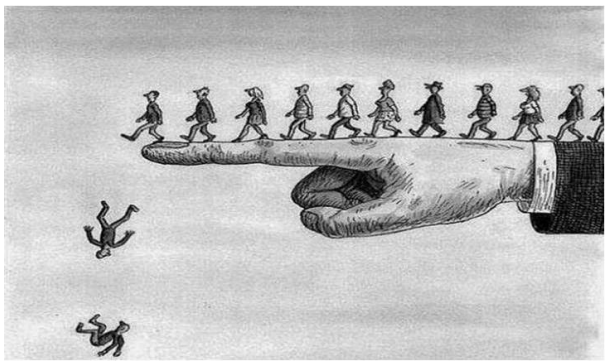
της **Μαρίας Ξιφαρά**

Τον περασμένο Ιούλιο αρκετές εφημερίδες, καθώς και πολλές ειδησεογραφικές ιστοσελίδες, “αποκάλυψαν” ένα σκάνδαλο του εργοδοτικού συνδικαλισμού, μνημείο συνδιαλλαγής με την εργοδοσία: η Εθνική Τράπεζα είχε προσλάβει ως ειδικούς συνεργάτες τα παιδιά τεσσάρων συνδικαλιστών του Προεδρείου του Συλλόγου Υπαλλήλων Εθνικής Τράπεζας. Το “ρουσφέτι” αφορούσε τον Πρόεδρο του ΣΥΕΤΕ και άλλο ένα μέλος του ΔΣ (από την ΠΑΣΚΕ), τον Γραμματέα (από τη ΔΑΚΕ), και τον Ταμία (από την παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ).

Το γεγονός είχε καταγγελθεί αρχικά από την Πρόταση Προοπτικής, Ανεξάρτητη Αριστερή Κίνηση Εργαζομένων Εθνικής, εργατικό σχήμα που δραστηριοποιείται αρκετά χρόνια στο χώρο. Εκτός από αυτές τις περιπτώσεις, η Πρόταση Προοπτικής είχε καταγγείλει επίσης ότι και άλλοι συνδικαλιστές των παρατάξεων ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ είχαν μεσολαβήσει για να προσληφθούν συγγενείς τους στην Εθνική Τράπεζα ως ενοικιαζόμενοι εργαζόμενοι, με σύμβαση ορισμένου χρόνου. Αυτού του είδους οι δουλεμπορικές συμβάσεις δημιουργούν καθεστώς ομηρίας, και υπάρχουν σε μεγάλη κλίμακα πλέον στην ΕΤΕ κυρίως, αλλά και σε άλλες τράπεζες.

Βέβαια, τα αστικά ΜΜΕ (εφημερίδες και ιστοσελίδες) έμειναν μόνο στο “συνδικαλιστικό σκάνδαλο”. Σκοπίμως δεν αναφέρθηκαν στη γενικότερη ρουσφετολογική τακτική της διοίκησης της Εθνικής, η οποία εδώ και χρόνια, παραβιάζοντας τον Κανονισμό Εργασίας, προσλαμβάνει από το “παράθυρο” ακριβοπληρωμένα στελέχη, ρουσφέτια βουλευτών, επιχειρηματιών και μεγαλοδιευθυντών, τοποθετώντας τα σε υψηλόβαθμες θέσεις συχνά. Κι αυτό την ίδια στιγμή που πολλαπλασιάζονται οι ενοικιαζόμενοι εργαζόμενοι των 600 ευρώ και οι εργασιακές συνθήκες των τραπεζοϋπαλλήλων έχουν χειροτερεύσει ραγδαία.

Στη συνέχεια, κυκλοφόρησαν πληθώρα κειμένων από τις παρατάξεις της ΠΑΣΚΕ και του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και άλλων συνδικαλιστικών και πολιτικών στελεχών από αυτούς τους χώρους.

Στην προσπάθεια των εμπλεκομένων (προσώπων και παρατάξεων) να αποφύγουν τις ευθύνες τους, ακολούθησαν **αλληλοκαρφώματα** και βγήκαν στη φόρα τα λερωμένα κι άπλυτα μιας ολόκληρης διαδρομής. Στοιχεία που ε**πιβεβαίωσαν τη σαπίλα και τη διαφθορά του αστικοποιημένου γραφειοκρατικού συνδικαλισμού.** Ο νυν πρόεδρος του ΣΥΕΤΕ κατήγγειλε τον πρώην Πρόεδρο του ΣΥΕΤΕ και νυν Πρόεδρο της ΟΤΟΕ (από την ΠΑΣΚΕ) ότι είχε διορίσει -με αντίστοιχο ρουσφέτι- τα παιδιά του στην Άλφα Μπανκ και την Πειραιώς, καθώς και το γαμπρό του στην Εθνοντάτα, θυγατρική της Εθνικής Τράπεζας. Κατήγγειλε επίσης ότι ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ Γ. Παναγόπουλος, επειδή η παράταξή του δεν τον επανεξέλεξε στο ΔΣ της Εθνικής Τράπεζας (θέση με παχυλές αμοιβές που κατείχε τα προηγούμενα χρόνια), διέσπασε την παράταξη της ΠΑΣΚΕ στην ΕΤΕ, με τη στήριξη της Τράπεζας που χορήγησε κατ' εξαίρεση απόσπαση από την εργασία στο νεοφερμένο συνδικαλιστή που στήριζε ο Παναγόπουλος. Σε νέα ανακοίνωσή του, κατηγόρησε επίσης τον Πρόεδρο και το Γραμματέα της ΟΤΟΕ ότι άσκησαν πιέσεις στα πρωτοβάθμια σωματεία Εθνικής και Εμπορικής το 2013 για να αποδεχτούν την υπογραφή της κλαδικής σύμβασης και τις επιπλέον μειώσεις 10%, υπενθύμισε τη συμφωνία του Προέδρου της ΟΤΟΕ με τη Διοίκηση της ΕΤΕ για αλλαγή του κανονισμού εργασίας της Εθνικής το 2003 κλπ.

Η **παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ,** προσπάθησε να μετατρέψει σε αποδιοπομπαίο τράγο τον συνδικαλιστή της που εμπλεκόταν στο ρουσφέτι. Με κομματική γραμμή εκπαραθυρώθηκε από την παράταξη, ενώ μέχρι επερώτηση στη Βουλή για το θέμα έκαναν οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ. Βέβαια, ορισμένοι από αυτούς που βγήκαν να κατακεραυνώσουν τη συγκεκριμένη ενέργεια **έχουν ουκ ολίγα "αμαρτήματα" στο χώρο του γραφειοκρατικού συνδικαλισμού:** π.χ. στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ, με περισσότερα από 15 χρόνια απόσπασης στην ΟΤΟΕ και αντίστοιχα προνόμια, πριν λίγους μήνες ήταν ο συνδικαλιστής που μετά από μυστικές διαπραγματεύσεις, έδωσε την ψήφο του στο Ταμείο Αυτασφάλειας της Εθνικής Τράπεζας από κοινού με τους συνδικαλιστές των ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ, για να μειωθεί το εφάπαξ των υπαλλήλων κατά 40% και να ανακοινωθεί την επομένη η εθελουσία της ΕΤΕ, στην οποία συμμετείχε και ο ίδιος.

Η δε Δ**ΑΚΕ**, που έχει στη σημαία της το ατομικό βόλεμα και τις πελατειακές σχέσεις, και μέσω του μηχανισμού της Τράπεζας πρωταγωνιστεί στην πολιτική προαγωγών, μεταθέσεων κ.λπ., δεν είχε κανένα πρόβλημα να **υπερασπιστεί τις ρουσφετολογικές προσλήψεις.** Άλλωστε, και πριν από δύο χρόνια, μεγαλοσυνδικαλιστής της ΔΑΚΕ και πρώην Δ/ντής Προσωπικού, όταν συνταξιοδοτήθηκε, είχε επίσης διορίσει το παιδί του στην ΕΤΕ ως ειδικό συνεργάτη.

Οι παρατάξεις της ΠΑΣΚΕ και του ΣΥΡΙΖΑ στην Εθνική, υ**ιοθετώντας μια λογική**

«εξυγίανσης» του συνδικαλιστικού κινήματος από συγκεκριμένα πρόσωπα, προσπάθησαν **από κοινού** να «παραιτήσουν» τους συγκεκριμένους συνδικαλιστές, οι οποίοι αρνήθηκαν να αφήσουν τις καρέκλες που για πολλά χρόνια κρατούσαν. Οι συγκεκριμένες παρατάξεις, κινούμενοι κυρίως στους «διαδρόμους» των γραφείων του ΣΥΕΤΕ, απέφυγαν συνειδητά να δώσουν το λόγο στους εργαζόμενους και έκαναν μέχρι και προσφυγή στα δικαστήρια. Οι ενέργειες αυτές ήταν υπό την πλήρη καθοδήγηση του Γ. Παναγόπουλου και της ΠΑΣΚΕ στην ΟΤΟΕ. **Η παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ εξάντλησε τη «δράση» της στο αίτημα ανασύνθεσης του Προεδρείου μέσω αλλαγής των προσώπων**, και όχι στην ανάγκη για απαλλαγή συνολικά από τις παρατάξεις ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ και ριζική αλλαγή πορείας του Συλλόγου με έκτακτη συνέλευση και άμεσες εκλογές. Άλλωστε, και σε αυτή τη θητεία του ΔΣ από το 2012, η παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ καθώς και **η παράταξη του ΠΑΜΕ συμμετείχαν στο Προεδρείο από κοινού με τις ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ,** παρότι αυτές είχαν την πλειοψηφία στο ΔΣ (το ΠΑΜΕ συμμετέχει και στην εκτελεστική γραμματεία της ΟΤΟΕ). Το άλλοθι αυτής της συμμετοχής αξιοποιούσαν οι παρατάξεις του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού, για τη φιλοεργοδοτική πολιτική τους και το ξεπούλημα των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε κρίσιμους τομείς (π.χ. επιχειρησιακές και κλαδικές συμβάσεις με μειώσεις μισθών, Ταμείο Αυτασφάλειας, εθελουσία, ενοικιαζόμενοι κ.λπ.).

Η αποκάλυψη της συνδιαλλαγής μεταξύ των γραφειοκρατών συνδικαλιστών και της εργοδοσίας της Εθνικής δεν έπεσε σαν κεραυνός σαν αιθρία. Το συνδικαλιστικό κίνημα στο χώρο των τραπεζών, από τη δεκαετία του 1990 και ύστερα, υιοθέτησε το μοντέλο τ**ου γραφειοκρατικού συνδικαλισμού, της "υπεύθυνης εκπροσώπησης" και της ανάθεσης σε λίγους** να εκπροσωπούν τους πολλούς. Σ' αυτήν την αντίληψη, κυρίαρχη ήταν η πρακτική των συνδικαλιστικών προνομίων: ο συνδικαλιστής, αποσπασμένος στα γραφεία μακριά από τους χώρους δουλειάς, πρέπει να "εξασφαλιστεί" για να μπορεί να ασκεί τα καθήκοντά του απερίσπαστος. Έτσι η **ΟΤΟΕ**, μακριά από τις αξίες του συνδικαλισμού (εθελοντισμός, συλλογικότητα κ.λπ.), συμφώνησε με τους τραπεζίτες και **υπέγραψε** σε Κλαδικές Συλλογικές Συμβάσεις μια σειρά από τέτοιες διατάξεις, τα λεγόμενα **«αντισταθμιστικά οφέλη»:** *προαγωγές κατ' εξαίρεση από το υπόλοιπο προσωπικό, περισσότερες αποσπάσεις στα σωματεία, συνδικαλιστικές άδειες* κ.λπ. Όλα αυτά διανθίστηκαν άτυπα τα τελευταία χρόνια με μια συνολική ***προνομιακή μεταχείριση των συνδικαλιστών, με μεταθέσεις, προαγωγές*** κλπ. Αυτά χρησιμοποιήθηκαν τόσο από συνδικαλιστές των ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ και λοιπών εργοδοτικών παρατάξεων στις τράπεζες, όσο και από συνδικαλιστές των παρατάξεων του ΣΥΡΙΖΑ. Ταυτόχρονα, οι μεγάλοι Σύλλογοι των τραπεζών, με μεγάλα έσοδα λόγω χιλιάδων μελών και υψηλής εργατικής εισφοράς (1%, 1,5% κλπ.), έδωσαν και μια σειρά **οικονομικά προνόμια και διευκολύνσεις στους εκλεγμένους και αποσπασμένους συνδικαλιστές** : πληρωμένα ταξίδια, αυτοκίνητα,

ενοίκια, κινητά τηλέφωνα, πολυτελή γραφεία, parking, μέχρι αγορά tablet κλπ. Αυτά δεν χρησιμοποιούνταν για να προαχθεί η συνδικαλιστική δράση των εργαζομένων, ενώ σε πολλές περιπτώσεις δεν υπήρχε καν διαφάνεια και ενημέρωση των εργαζόμενων. **Ο συνδικαλισμός ήταν υπόθεση για λίγους,** σύμφωνα με αυτή την αντίληψη. Αυτά τα είχαν αποδεχθεί και οι αριστερές παρατάξεις, που αξιοποιούσαν για παραταξιακή και κομματική δουλειά αυτές τις διευκολύνσεις, χωρίς να διαφοροποιηθούν σε πολλές περιπτώσεις. Η Πρόταση Προοπτικής, από το 2009 οπότε και εξέλεξε έδρα στο ΔΣ του ΣΥΕΤΕ, κατήγγειλε αυτά τα φαινόμενα και δημοσίευε τα έσοδα-έξοδα της οικονομικής ενίσχυσης που λάμβανε. Δεν έκανε χρήση διαφόρων προνομίων (πχ. αγορά ακριβών κινητών), αντίθετα κατέβαλε συμβολικά ποσά στο απεργιακό ταμείο του ΣΥΕΤΕ, ωστόσο δεν ακολούθησε αυτή την πρακτική καμιά παράταξη.

Είναι εμφανές από τα παραπάνω, ότι **ένα τέτοιο συνδικαλιστικό κίνημα είναι πολύ εύκολο όχι μόνο να συκοφαντηθεί και να απαξιωθεί**, αλλά και να πεταχτεί στο καλάθι των αχρήστων σαν στυμμένη λεμονόκουπα, σήμερα που το κεφάλαιο και το κράτος δεν το χρειάζονται πια για να προωθήσουν την αντεργατική τους πολιτική. Άλλωστε, η αλληλοεξόντωση με σκοπό την προάσπιση των προσωπικών συμφερόντων και προνομίων των συνδικαλιστών και όχι εξαιτίας κάποιας πολιτικής διαφοροποίησης, εξηγείται από τη μείωση της πίτας συμμετοχής στη συνδικαλιστική νομενκλατούρα, την εποχή της καπιταλιστικής κρίσης.

Γι αυτό, το συνδικαλιστικό κίνημα, στο οποίο κυριαρχεί η υποταγή στα εργοδοτικά συμφέροντα, η αστική ιδεολογία και η ενσωμάτωση, **δεν χρειάζεται εξυγίανση, αλλά ριζική ανασυγκρότηση και επαναθεμελίωση σε ταξική βάση και σε επίπεδο δομής, αξιών, προσανατολισμού** κλπ. Έξω από τη λογική της ανάθεσης και εκπροσώπησης, χρέος μας είναι να δώσουμε νόημα στις αξίες του συλλογικού αγώνα. Να συμβάλουμε στο πέρασμα της οργάνωσης και των αγώνων του εργατικού κινήματος στους ίδιους τους εργαζόμενους. Με καρδιά τη γενική συνέλευση ως το πρωταρχικό κύτταρο οργάνωσης, να ξαναδώσουμε όραμα και έμπνευση στους εργαζόμενους. **Κόντρα στη λογική που θέλουν να μας επιβάλουν, του συμβιβασμού και του μικρότερου κακού, της ηττοπάθειας και της αποδοχής των δεινών μας, μπορούμε και πρέπει να χτίσουμε από την αρχή ένα νέο εργατικό κίνημα, σύγκρουσης, νίκης και προοπτικής, με υπέρτατο σκοπό τη χειραφέτηση και την απελευθέρωση από τα δεσμά της εκμετάλλευσης.**

**Μέλος ΔΣ ΣΥΕΤΕ (Συλλόγου Υπαλλήλων Εθνικής Τράπεζας)*

Πηγή:aristeroblog.gr